

2 ביוני 2015

ועדת האו"ם לענייני ארגונים בלתי ממשלתיים הצביעה על מתן מעמד ארגון משקיף ל-PRC, מרכז השיבה הפלסטיני, הפועל בלונדון. ההצבעה טעונה אישור. המדובר בארגון המזוהה עם חמאס ותנועת האחים המוסלמים, "מתמחה" בטיפוח "זכות השיבה" ומהווה שחקן חשוב במתקפת הדה-לגיטימציה נגד ישראל.

סמל PRC: האות R באנגלית המציינת את "השיבה" (Return) של הפליטים הפלסטינים לשטח ישראל על רקע כאפיה. בתוך האות R מצוירת מפה מוקטנת של "פלסטין", מסר למטרה הסופית, שהינה הקמת מדינה פלסטינית בכל שטחה של פלסטין, במקומה של מדינת ישראל

כללי

1. ב-1 ביוני 2015 החליטה ועדת האו"ם לענייני ארגונים בלתי ממשלתיים (U.N Committee on Nongovernmental Organizations), המונה 19 חברים, להעניק מעמד של ארגון בלתי-ממשלתי משקיף (Nongovernmental Observer) למרכז השיבה הפלסטיני (PRC). ההחלטה אינה סופית והיא טעונה אישור המועצה הכלכלית-חברתית של האו"ם (Ecosoc), אשר לה כפופה הועדה לענייני ארגונים בלתי-ממשלתיים. אם תאושר קבלת המעמד תוענקה ל-PRC כמה זכויות ובכלל זה נגישות למתקני או"ם, זכות להשתתף בדיוני ועדות או"ם ושימוש בלוגו של האו"ם.

2. בהודעה שפרסם PRC, נמסר, כי בהצבעה שנערכה הצביעו 12 מדינות בעד קבלתם (סין, איראן, דרום אפריקה, תורכיה, פקיסטאן, קובה, אזרביג'אן, ונצואלה, מאוריטניה וקניה), שלוש מדינות התנגדו (ארה"ב, ישראל, אורגוואי) ושלוש מדינות נמנעו (רוסיה, ניקארגואה, יוון). על פי ההודעה בקשת הארגון אושרה לאחר מהלך שנמשך חמש שנים. הארגון דחה את טענות ישראל המאשימות אותו ב"טרור", וציין, כי הוא גוף עצמאי וא-פוליטי (פאל אינפו, 2 ביוני 2015).

3. **מרכז השיבה הפלסטיני** (The Palestinian Return Centre – PRC), הינו ארגון **תעמולה פלסטיני אנטי-ישראלי, שהוקם בלונדון בשנת 1996**. המרכז מזוהה עם חמאס ועם תנועת האחים המוסלמים וכמה מבכיריו הינם פעילי חמאס, שמצאו מקלט בבריטניה. ברקע להקמתו של PRC עמדה ההתנגדות להסכמי אוסלו, שלילה נחרצת של זכות קיומה של מדינת ישראל ותפיסת "זכות השיבה" של הפליטים הפלסטינים וצאצאיהם למקומות מהם נמלטו ב-1948 **כאמצעי מרכזי להכחדת ישראל ולמאבק נגד התהליך המדיני**. PRC מקיים פעילות תעמולתית אנטי-ישראלית אינטנסיבית בבריטניה, באירופה ובמדינות נוספות בעולם ומהווה **שחקן חשוב ברשת הארגונים השותפים למתקפת הדה-לגיטימציה הבינלאומית הנערכת נגד ישראל**.

4. **האופי החמאסי המובהק של PRC הוביל להוצאתו מחוץ לחוק בישראל לפני כ-5 שנים**. ב-27 בדצמבר 2010 פורסמה הודעה מטעם שירות הביטחון הכללי לפיה שר הביטחון אהוד ברק חתם ב-5 בדצמבר **על צו המכריז על PRC כעל "התאחדות בלתי מותרת, בהיותו חלק מתנועת חמאס"**. בהודעה נאמר גם כי PRC משמש "כזרוע ארגונית ומתואמת של תנועת חמאס באירופה" וכי "פעיליו, שהם בכירים בחמאס, פועלים לקידום מטרות התנועה באירופה, ומקיימים קשר ישיר עם בכירי חמאס שונים, לרבות ראשי התנועה בדמשק"¹.

קטעים מעיקרי מסמך על PRC, שהוצא ב-2 במרץ 2011 ע"י מרכז המידע למודיעין ולטרור²

1. **PRC הוקם בשנת 1996**. ברקע הקמתו עמדה ההתנגדות להסכמי אוסלו ולכל מה שהם **מסמלים**. מקימו של PRC והאידיאולוג הראשי שלו היה ככל הנראה סלמאן אבו סתה, בן למשפחה מבאר-שבע, שנמלטה לרצועת עזה, שהיה חבר עצמאי במועצה הלאומית הפלסטינית (בין השנים 1974-1993). במרכז פעילותו של PRC עומדת הפצת והטמעת המסר בדבר "זכות השיבה" של כל הפליטים הפלסטינים לשטח ישראל (מספרם של הפליטים נאמד ע"י PRC ב-5 מיליון)³. החזרתם לישראל מוצגת ע"י PRC כזכות אישית וקבוצית "מקודשת", המעוגנת לטענתו בחוק הבינלאומי, שאיש אינו רשאי להתמקח או לוותר עליה.

2. הדרישה לשיבת מיליוני פליטים לשטח ישראל נתפסת ע"י PRC **לא רק כאמצעי בדוק לטרפוד כל תהליך מדיני, אלא מעבר לכך – כמרכיב חשוב באסטרטגיה ארוכת טווח, שבסופו של דבר תוביל לשינוי צביונה של מדינת ישראל כמדינת הלאום היהודי ולקידום מטרת-העל של הארגון, שהינה הקמת מדינה פלסטינית אסלאמית על פני כל שטחה של "פלסטין"**. יודגש, כי ההתמקדות ב"זכות השיבה" מהווה **מכנה משותף של רבים משוללי המודל הישראלי-ציוני ברחבי העולם**,

¹ מתוך הודעה של שירות הביטחון הכללי אודות הוצאת PRC מחוץ לחוק בישראל (אתר האינטרנט של שירות הביטחון הכללי, 29 בדצמבר 2010; אתר דובר צה"ל, 27 בדצמבר 2010). ההודעה מתייחסת לתקופה בה שהתה מפקדת חמאס בדמשק אולם מאז היא נאלצה לעזוב אותה בשל מלחמת האזרחים.

² **המסמך במלואו נמצא בעברית ובאנגלית באתר מרכז המידע**. כותרתו: **"מרכז השיבה הפלסטיני (PRC): מרכז תעמולה אנטי-ישראלי בלונדון, המזוהה עם חמאס והאחים המוסלמים, שהוצא לאחרונה מחוץ לחוק בישראל. PRC מתמחה בקידום הדרישה להחזרת הפליטים הפלסטינים לישראל כאמצעי לשינוי אופייה היהודי ולטרפוד התהליך המדיני. בכירי PRC חברים בארגונים אחרים העוסקים בשיגור משטים ושיירות לרצועת עזה ובהעברת כספים לחמאס"**.

³ סוכנות הסעד הבינלאומית אונר"א, הנותנת הגדרה נרחבת למושג פליט פלסטיני, דיווחה ב-2008 כי היא טיפלה ב-4.7 מיליון איש.

ונעשה בה שימוש תעמולתי רב לצרכי הדה-לגיטימציה של ישראל. למותר לציין כי ארגונים אלה מתעלמים מהעובדה, כי פליטים יהודים גירשו ממדינות ערב, או נמלטו מהן.

3. במהלך שנות קיומו קיבל PRC צביון מובהק של מוסד המזוהה עם תנועת חמאס ועם תנועת האחים המוסלמים בבריטניה (אשר מהווה מרכז לפעילות תנועת האחים המוסלמים באירופה מבחינה פוליטית, תקשורתית וכלכלית). PRC נזהר אומנם מלהודות באופן פורמאלי בזיקה העמוקה שבינו לבין האסלאם הקיצוני נוסח האחים המוסלמים, אולם המידע שבידינו ועדויות נסיבתיות רבות תומכות בכך.

4. כך, למשל: האידיאולוגיה האסלאמית-קיצונית וסדר היום הפוליטי של PRC תואמים לאלו של האחים המוסלמים; חברי מועצת הנאמנים של PRC וממלאי תפקידים בכירים בארגון היו (או עודם) ממלאי תפקידים בכמה גופים ומוסדות המזוהים עם האחים המוסלמים בבריטניה; PRC שותף לפעילויות אנטי-ישראליות, שבקרב משתתפיהם בולטים פעילי תנועת האחים המוסלמים מגופים וארגונים אחרים; זאהר אלביראוי, בכיר ב-PRC, משמש כמנהל התוכניות והמנחה הראשי של ערוץ הטלוויזיה אלחואר הפועל מלונדון, המזוהה עם האחים המוסלמים; משפטן מצרי בשם צבחי צאלח, חבר פרלמנט מטעם האחים המוסלמים (עד 2010), שימש במקביל גם חבר שלא מן המניין ב-PRC (כפי שנכתב באתר האינטרנט שלו).

5. שלושה מחברי מועצת הנאמנים של PRC הינם פעילי חמאס שמצאו מקלט בבריטניה בשנות התשעים של המאה הקודמת. פעילים אלו אינם מודים בקשר בינם לבין חמאס, להערכתנו בעיקר כדי שלא להסתבך עם החוק הבריטי. בקרבם בולטים: זאהר אלביראוי, המשמש כיו"ר מועצת הנאמנים של PRC; מאג'ד אלזיר, המנהל הכללי של PRC ושיח' מג'די עקיל, חבר מועצת הנאמנים של PRC⁴.

6. שלושת פעילי חמאס אלו מעורבים בפעילות אנטי-ישראלית ענפה, שנועדה לתמוך בחמאס הן במישור האידיאולוגי והפוליטי והן במישור המעשי. כך למשל, זאהר אלביראוי, פעיל בשיגור המשטים לרצועה באמצעות ארגון Viva Palestina, ארגונו של ג'ורג' גאלווי, שמטרתם הפוליטית היא לחזק את ממשל חמאס; מאג'ד אלזיר, משתתף באירועים אנטי-ישראלים בערי אירופה ובדמשק בהם מובעת תמיכה בחמאס, בסדר היום הפוליטי שלה ובדרך הטרור; שיח' מג'די עקיל פעיל בקרן אינטרפאל הבריטית, המעבירה כספים לחמאס, והוא התלווה לאחת משיירות Viva Palestina שהעבירה סיוע לממשל חמאס ברצועה⁵. בנוסף לשלושה הללו, על פי המידע שבידינו, גם ערפאת מאדי שכרי, המשמש כמנהל הביצועי של PRC, הינו פעיל חמאס המתגורר בבריטניה ומשמש גם כיו"ר ECESG (מסגרת-על אירופית העוסקת בשיגור משטים לרצועה).

⁴ שלושתם הוגדרו כפעילי חמאס בהודעת שירות הביטחון הכללי על הוצאת PRC מחוץ לחוק בישראל (אתר האינטרנט של שירות הביטחון הכללי, 29 בדצמבר 2010). השלושה עוסקים בפעילות שנועדה לקדם את סדר היום הפוליטי של חמאס ולסייע לה כספית, פוליטית והסברתית.

⁵ מידע נוסף אודות פעילות חמאס בבריטניה ראו לקט מידע מה-20 בפברואר 2010: "[בריטניה כמקוד לפעילות מדינית, תעמולתית ומשפטית של חמאס באירופה](#)".

7. להלן כמה תובנות נוספות לגבי אופיו ודפוסי פעולותו של PRC, שעלו במהלך הכנת עבודת המחקר של מרכז המידע (מרץ 2011):

א. "זכות השיבה" של הפליטים הפלסטינים, בראיית PRC: שיבת הפלסטינים לישראל הינה "זכות" ולא תביעה, בראיית PRC. הדבקות ב"זכות השיבה" נועדה לקדם את השגת מטרת-העל הסופית של השבת כל אדמת פלסטין, מהים התיכון ועד נהר הירדן, והקמת מדינה פלסטינית אסלאמית במקומה של מדינת ישראל. שיבת כל הפליטים הפלסטינים וצאצאיהם לישראל למקומות ולבתים בהם התגוררו עד 1947-1948 הינה "זכות יסוד אישית וקולקטיבית", "זכות מקודשת", המעוגנת (לטענת PRC) באמנות הבינלאומיות⁶ ובספרי הקודש של שלושת הדתות המונותאיסטיות. כיוון שכך, לשיטתו של PRC, אין לאף אחד רשות לוותר כהוא זה על "זכות השיבה" או להגיע לפשרה כלשהי בדבר שיבה חלקית של הפלסטינים. כפועל יוצא מתפיסה זאת שולל PRC מכל וכל את התהליך המדיני, מחשק ידיה של הרשות הפלסטינית הנושאת ונותנת עם ישראל בשם הצד הפלסטיני, ודוגל באסטרטגיה של חמאס הנותנת עדיפות לשחרור פלסטין באמצעות ג'האד ו"התנגדות" (קרי, דרך האלימות והטרור), ולא באמצעות מו"מ מדיני.

ב. תמיכת PRC בטרור ובארגוני הטרור – כדי שלא להסתבך עם השלטונות הבריטיים מקפיד PRC בדרך כלל, בעיקר בהתבטאויות בשפה האנגלית, שלא לתמוך במפורש בפעולות טרור ובארגוני טרור דוגמת חמאס וחזבאללה. אולם, בהתבטאויות בשפה הערבית, המופנות לקהלי יעד ערביים אסלאמיים, מזדהה PRC לא אחת עם מערכת הטרור הפלסטינית, ("אנתיפאדת אלאקאצא"), עם דרך הג'האד של חמאס ועם הנהגת חמאס. בועידות הללו הובעה תמיכה בדרך ה"התנגדות" והג'האד (קרי, הטרור) לצד שבחים לשהידים, הפצועים והאסירים של ארגוני הטרור; כתבי העת של PRC מביעים תמיכת בג'האד וב"התנגדות" וכוללים דברי שבח לשהידים שנפלו במהלך מתקפת הטרור הפלסטינית, בדגש על אחמד יאסין, מייסד חמאס ומנהיגו, שנהרג בסיכול ממוקד ע"י ישראל. בנוסף לכך PRC ארגן קמפיין סולידאריות עם אנתיפאדת אלאקאצא⁷; בכיר הארגון (מאג'ד אלזיר) השתתף בועידה בדמשק (נובמבר 2008), שהביעה תמיכה ב"תרבות ההתנגדות" (קרי, תרבות הטרור); מאג'ד אלזיר בראיון לאלג'זירה (29 במאי 2010) הדגיש את הצורך ב"התנגדות צבאית" (קרי, טרור)

⁶ החלטות האו"ם בנושא הפלסטיני אינן מעניקות "זכות שיבה" לפליטים הפלסטינים לתחומי מדינת ישראל. ההחלטה העיקרית, שעליה מבססים הפלסטינים את טענתם לזכות השיבה, היא החלטת העצרת הכללית 194 III משנת 1948. החלטה זו ביקשה להתוות דרך כללית לסיום הסכסוך באמצעות הקמת ועדת פיוס. אומנם השבת הפליטים מוזכרת, אך יש לראות בכך חלק ממתווה כללי ולא זכות המוקנית לפליטים, בייחוד לנוכח העובדה שההחלטה אינה מזכירה את המונח "זכות", החלטות מאוחרות יותר של העצרת הכללית מכירות בזכות העם הפלסטיני להגדרה עצמית ובזכות הפלסטינים לשוב לבתיהם. לעומת זאת החלטות מועצת הביטחון 237 ו-242 משנת 1967, ו-338 משנת 1973, קוראות להשגת הסדר צודק של בעיות הפליטים אך אינן מזכירות כלל את זכות השיבה שלהם. החלטות אלו של מועצת הביטחון ולא החלטות אנטי-ישראליות אלו או אחרות של העצרת הכללית הן המחייבות ביחסים בין ישראל לפלסטינים, מפני שהסכמי אוסלו שעליהם חתמו שני הצדדים מעניקים לאימוצן ע"י הצדדים תוקף מחייב "שיבת פליטים פלסטינים לתחומי מדינת ישראל", מאת יפה זילברשץ ונמרה ורן-אמית. בעריכת רות גביזון, הוצאת מציל"ה, עמ' 10. להלן: "שיבת פליטים פלסטינים לתחומי מדינת ישראל".

⁷ מתוך סרטון תדמית שהפיק PRC והועלה ביוטיוב ובאתר שלו. בסרטון מציין הקריין, כי PRC ארגן קמפיין סולידריות עם אנתיפאדת אלאקאצא (Solidarity Campaign with al Aqsa Intifada). אין בידינו מידע נוסף על הקמפיין מעבר לאזכורו בסרטון תדמית זה.

שתבצע בתוך שטח "פלסטיין". בכיר אחר (ד"ר דאוד עבדאללה) נטל חלק בוועדה באיסטנבול (2009) וחתם על הצהרה שהביעה תמיכה בדרך הג'האד ("הצהרת איסטנבול")⁸.

ג. מאפייני הפעילות של PRC:

(1) מאז הקמתו מתבלט PRC בקרב הארגונים האנטי-ישראליים בפעילות תעמולה אנטי-ישראלית, המכוונת להטמיע את רעיון "זכות שיבה" ולהכפיש את ישראל ע"י הצגתה כ"מדינת אפרטהייד". היא גם חותרת להפוך את ישראל למדינה מצורעת ע"י האשמתה ב"טיהור אתני" של האוכלוסייה הפלסטינית, בעבר ובהווה (PRC אף פרסם ספר שכותרתו "הטיהור האתני של פלסטיין"). התעמולה הארסית של PRC נגד ישראל מתנהלת בבריטניה, במדינות אירופה ובמדינות נוספות בעולם.

(2) PRC פועל מול שלושה קהלי יעד מרכזיים בבריטניה: הזירה הפוליטית, בעיקר הפרלמנט, שם עומד PRC בקשר בעיקר עם חברי מפלגת הלייבור; הקמפוסים, בהם משתתפים פעילי PRC באירועים הנוגעים לסכסוך ונושאים הרצאות אנטי-ישראליות; והציבור הבריטי בכללותו, בדגש על האליטות החברתיות והתרבותיות. פעילי PRC משתתפים באירועים כמו "יום ירושלים" או "יום הנכבה", מגיבים על התפתחויות בסכסוך הישראלי-פלסטיני, ומקיימים הפגנות ועצרות בלונדון ובערים נוספות בבריטניה. בנוסף לכך, מקיים PRC כינוסים וסדנאות, הרצאות וסמינרים. הוא גם מפיק סרטים, מוציא לאור כתבי עת ומנהל מרכז תרבותי פלסטיני בלונדון.

(3) באירופה מקיים PRC מידי שנה (מאז 2003) ועידה אנטי-ישראלית, הנקראת "הועידה השנתית של הפלסטינים באירופה". בוועידות הללו משתתפים פעילי PRC, נציגי הקהילות המוסלמיות והערביות באירופה, פעילי חמאס ותנועת האחים המוסלמים ונציגי קרנות מימון של חמאס באירופה. סדר היום הפוליטי והמסרי האידאולוגיים של ועידות אלה מתמקדים בהטמעת המסר לפיו "זכות השיבה" הינה "זכות מקודשת", שלאף פלסטיני אסור לוותר עליה. הועידות הללו שוללות את זכות קיומה של ישראל, מביעות התנגדות תקיפה לתהליך המדיני ותומכות בדרך הג'האד וה"התנגדות" (קרי, פעילי הטרור). בשלושה מקרים נאם בפני באי הועידות אסמאעיל הניה, ראש ממשל החמאס, שלא יכול היה להשתתף בוועידות בשל הגבלות שהטילו על כניסתו מדינות אירופה השונות (שבהם נחשב חמאס כארגון טרור).

(4) בזירה הבינלאומית משתתף PRC בכנסים הנוגעים לסכסוך הפלסטיני-ישראלי ולסוגיית הפליטים, כולל כנסים המאורגנים ע"י האו"ם. אירועים אלו מנוצלים על ידו כבמה נוחה להכפשת ישראל ולהפצת מסריו בדבר "זכות שיבה" והיותה של ישראל

⁸ בעקבות חתימתו ד"ר עבדאללה על "הצהרת איסטנבול" הוא נדרש ע"י השלטונות הבריטים להתפטר מתפקידו בגוף מוסלמי אחר, הנתמך ע"י ממשלת בריטניה, בשם "המועצה המוסלמית הבריטית" (MCB). זאת בטענה שבועידה הוא ייצג גוף זה (ד"ר עבדאללה שימש עוזר המזכ"ל שלה, נוסף על היותו בכיר ב-PRC). ד"ר דאוד עבדאללה דחה תביעה זאת בטענה שהוא חתם על ההצהרה על בסיס אישי ולא מתוקף תפקידו ב-MCB. בעקבות זאת הפסיקו השלטונות הבריטים כל תמיכה ממשלתית ב-MCB.

"מדינת אפרטהייד" ו"מדינה גזענית". **בלטה נוכחותם ופעילותם של בכירי PRC בועידת האו"מ בדרבן (2001)**, שהיוותה במה למתקפה רבתי על הלגיטימיות של מדינת ישראל ולמסע שנאה נגדה.

ד. **גיבוש אסטרטגיה תקשורתית למתקפת הדה-לגיטימציה נגד ישראל:** בועידה הפלסטינית השלישית באירופה, שהתקיימה בוינה (2005), **גובשה אסטרטגיה תקשורתית שנועדה להטמיע את תודעת "זכות שיבה" ולערער על הלגיטימיות של מדינת ישראל בקרב מגזרים רחבים של קהלי יעד האירופאים.** בסדנאות שהתקיימו בועידה נקבעו טקטיקות תקשורתיות כגון: הדגשת "ערך הצדק" (מונח קליט לאוזן האירופאית) כמכשיר ליצירת הזדהות בקרב דעת הקהל האירופי עם התביעה להשבת הפליטים; שימוש במסרים קצרים וקליטים בפני קהלי היעד האירופים; עשיית שימוש בפרסומי ההיסטוריונים החדשים; ריבוי הפגנות מחאה; הדגשת האבחנה בין היהדות כדת לבין "הפרוייקט הציוני", ועוד (לפרוט ראו נספח ד'). **להחלטות הללו חשיבות ורלבנטיות רבה באשר הן ממומשות עד היום הלכה למעשה ע"י PRC וארגונים אנטי-ישראלים נוספים השותפים למתקפת הדה-לגיטימציה הבינלאומית על ישראל.**

ה. **מימון החזקת התשתית והפעילות העניפה של PRC:** בניגוד לארגונים אחרים השותפים למתקפה הדה-לגיטימציה על ישראל, מקיים PRC תשתית פיזית ואנושית נרחבת. הקמת תשתית זאת, החזקתה ומימון הפעילות התעמולתית האנטנסטיבית, **דורשים להערכתנו מקורות תקציביים בהיקף נרחב.** PRC טוען, כי פעילותו ממומנת מתרומות של אנשים המאמינים במטרותיו. אולם אנו סבורים, הגם שאין בידינו הוכחה לכך, **כי לרשות PRC עומדים מקורות כספיים נוספים.**

8. **בכירי PRC, ובהם פעילי חמאס, ממלאים תפקידים בגופים וארגונים אחרים, העוסקים בתעמולה אנטי-ישראלית, בהעברת כספים לחמאס ובשיגור משטים ושיירות לרצועת עזה.** חלקם של הארגונים הללו מזוהה עם תנועת האחים המוסלמים ואחד מהם אף עם השמאל הקיצוני בבריטניה. בולטת במיוחד **מעורבותם בכירי PRC ב-ECESG ו-Viva Palestina**, שני ארגונים מובילים בפרוייקט המשטים והשיירות לרצועה. כך, למשל, ד"ר **ערפאת מאדי שכרי, המנהל הביצועי של PRC, משמש במקביל גם כיו"ר ה-ECESG – מסגרת-על אירופית העוסקת בשיגור משטים לרצועה;** מאג'ד אלזיר מעורב גם הוא כנראה בפעילות ECESG. **זהאר אלבראווי, פעיל חמאס, ראש חבר הנאמנים של PRC, משמש כדובר (ולהערכתנו כמעין "קצין קישור" לחמאס) בשיירות של Viva Palestina, ארגונו של חבר הפרלמנט לשעבר ג'ורג גאלווי (שבסיסו בשמאל הקיצוני בבריטניה)**⁹. בנוסף לכך שני בכירים ב-PRC (ע'סאן פאעור ופעיל חמאס שיח' מג'די עקיל) הינם **אנשי מפתח באינטרפאל, קרן בריטית המהווה מרכיב מרכזי במערך המימון העולמי של תנועת חמאס, אשר הוצאה מחוץ לחוק בישראל ובארה"ב.**

⁹ כיום נושא זאהר ביראווי בתואר "מתאם הועדה הבינ"ל לשבירת המצור על רצועת עזה". הוא משתתף בועדת ההיגוי של "משטי צי החירות 3", המתכוון לשגר שלושה ספינות קטנות לרצועת עזה.

הערה: המידע והתובנות המופיעים בסיכום זה עדכניים למרץ 2011. יתכן כי חלו שינויים אישיים או ארגוניים ב-PRC אולם להערכתנו מטרותיו הבסיסיות ואופיו לא השתנו.